

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **A. Š.**, nar., bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2014, č.j. MPSV-UM/4715/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/651/2014/4S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2.5.2014, č.j. MPSV-UM/4715/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/651/2014/4S-JMK **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadl rozhodnutí vydané žalovaným dne 2.5.2014 pod č.j. MPSV-UM/4715/14/4S-JMK, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 7.4.2014, č.j. MPSV-UP/12675/14/ZN, kterým Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Brně (dále jen „úřad práce“ nepřiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku).

Rozhodnutí žalovaného považuje žalobce za nezákonné, neboť jím byl zkrácen na svých subjektivních právech, a to z důvodu, že mu nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku, ačkoliv na ni podle žalobce má nárok. K podpoře svého tvrzení uvedl následující:

Úřad práce se zabýval pouze otázkou konstrukce a způsobem fungování zvláštní pomůcky. Tyto skutečnosti ale nejsou zákonnou podmínkou pro přiznání příspěvku.

Podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku upravuje mj. i § 9 odst. 1 zák. č. 329/2011 Sb., kterými se ve svém rozhodnutí úřad práce vůbec nezabýval.

V souladu s ust. § 9 odst. 5 písm. b/ zák. č. 329/2011 Sb. je podmínkou pro poskytování příspěvku na zvláštní pomůcku, že umožní osobě sebeobsahu nebo ji potřebuje k realizaci pracovního uplatnění, k přípravě na budoucí povolání, k získávání informací, vzdělání a nebo ke styku s okolím a podle § 9 odst. 5 písm. c/ je podmínkou pro poskytnutí příspěvku, že osoba může zvláštní pomůcku využívat nebo může zvláštní pomůcku využívat ve svém sociálním prostředí.

Žalobce je přesvědčen, že všechny zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, splňuje. Předmětný zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku umožňuje žalobci sebeobsahu nejen doma, ale i mimo domov. Žalobce pracuje jako administrativní pracovník na Úřadu práce ve Znojmě a předmětnou zvláštní pomůcku nutně potřebuje nejen k výkonu svého povolání, ale i k běžnému životu.

Podle ust. § 9 odst. 14 zák. č. 329/2011 Sb. se při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu podle § 9 odst. 13 zák. č. 329/2011 Sb., posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu podle odst. 13. Podle žalobce je zvláštní pomůcka – zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 zcela srovnatelná se stropním zvedacím systémem uvedeným pod písm. e/ bodu 3 Přílohy 1 k vyhl. č. 388/2011 Sb., neboť stejně jako stropní zvedací systém umožňuje vertikalizaci pacienta, přesuny a přesedání, zlepšení sebeobsahu a možnost rehabilitace. Navíc však umožňuje ještě zlepšení mobility s možností využití i v jiném prostředí, než v prostoru zabudovaným fixním stropním zvedákem. Žalobce tak má možnost využít zvedací systém k elektrickému vozíku nejen v bytě, kde je umístěn stropní zvedací systém, ale i kdekoli mimo domov, zejména pak při svém povolání administrativního pracovníka na úřadu práce.

Žalobce nesouhlasí rovněž s odůvodněním žalovaného, že nelze srovnávat předmětnou zvláštní pomůcku se stropním zvedacím systémem, který řeší samostatný přesun osoby se zdravotním postižením, je individuálně zhotoven podle konkrétních dispozic nemovitosti. Jde tedy podle žalovaného o dvě zcela odlišné pomůcky, a z tohoto důvodu lze zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 považovat za nadstandardní vybavení elektrického vozíku PUMA 40 a tudíž tak nesplňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Žalobce má naopak zato, že zvedací systém k elektrickému vozíku není nadstandardní vybavení k elektrickému vozíku PUMA 40, ale jde o samostatné zařízení, které je srovnatelné se stropním zvedacím systémem, a to především z hlediska jeho účelu a využití.

Zvedací systém k elektrickému vozíku může, ale nemusí být konstrukčně zabudován do vozíku PUMA 40, může být použit i v jiném typu vozíku, který nemusí být hrazen zdravotní pojišťovnou. Není tedy automaticky součástí vozíku, ale je samostatnou věcí. Zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 není zdravotnickým prostředkem, který by

byl plně či částečně hrazen z veřejného zdravotního pojištění a není rovněž zapůjčen zdravotní pojišťovnou. Příspěvek na zvláštní pomůcku tak lze bezpochyby poskytnout.

Ze shora uvedených skutečností jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně objektivně a odborně posouzeného skutkového stavu, zejména nebylo přihlédnuto k zákonným podmínkám pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dle zák. č. 329/2011 Sb. Žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem a nevycházel z objektivního zdravotního postižení žalobce, tedy z toho, co je pro žalobce jako osobu s těžkou vadou pohybového ústrojí, z hlediska žalobcova postižení, možné považovat za srovnatelnou pomůcku. Úřad práce neprovedl cílené individuální šetření a nezohlednil schopnosti, potřeby a aktivity žalobce v souvislosti s jeho zdravotním stavem.

Z výše uvedených důvodů proto navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného z 2.5.2014 zrušil.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že úřad práce vydal rozhodnutí dne 7.4.2014, kterým nepřiznal příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) s odůvodněním, že podle ust. 9 odst. 13 a 14 Zákona OZP seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejich pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví prováděcí předpis. Jedná se o vyhlášku č. 388/2011 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen Vyhláška). Při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena ve Vyhlášce, se posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu dle Vyhlášky. Požadovaná zvláštní pomůcka (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) není uvedena v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek ve Vyhlášce. Nelze ji srovnat se stropním zvedacím systémem, který řeší samostatný přesun osoby se zdravotním postižením, je zhotovený individuálně podle dispozic nemovitosti a je k nemovitosti konstrukčně připojen. Jde o dvě zcela odlišné pomůcky.

Cena požadované pomůcky - zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 činí podle cenového návrhu od firmy, částku 57.046 Kč a je možností volby uživatele z nabízeného příslušenství k elektrickému vozíku PUMA 40. Zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění ve výši 134.620 Kč a v této ceně nabízí pro uživatele veškeré pokročilé funkce.

V souladu s ust. § 9 odst. 10 Zákona OZP nemůže být příspěvek na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 poskytnut, neboť **příspěvek se poskytuje**

na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Podle ust. § 9 odst. 8 a 9 Zákona OZP příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je součástí nebo vybavením zvláštní pomůcky, která je zdravotnickým prostředkem plně nebo částečně hrazeným z veřejného zdravotního pojištění a nebo je osobě zapůjčen příslušnou zdravotní pojišťovnou.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že zvláštní pomůcka – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku není uvedena v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek ve Vyhlášce a není ani možné její srovnání z hlediska jejího využití se stropním zvedacím systémem, který řeší samostatný přesun osoby se zdravotním postižením, je individuálně zhotovený podle konkrétních dispozic nemovitosti a je s nemovitostí pevně konstrukčně připojen ke stropu či ke stěnám, ze zvedací kazety a osobních závěsů. Jde tedy o dvě zcela odlišné pomůcky, z tohoto důvodu lze zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku považovat za nadstandardní vybavení elektrického vozíku PUMA 40 a tudíž nesplňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti výše uvedeného vozíku.

Žalovaný po přezkoumání spisové dokumentace dospěl k závěru, že úřad práce, kontaktní pracoviště Znojmo, postupoval při vydávání rozhodnutí o nepřiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku v souladu se zákonem o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Jelikož žalovaný neshledal důvody pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Vzhledem k výše uvedenému se žalovaný domnívá, že žaloba důvodná není. Předmětná pomůcka není uvedena ve Vyhlášce a ani jeden správní orgán ji s žádnou pomůckou uvedenou ve Vyhlášce nesrovnal, důvody jsou zmíněné výše. to, že by pomůcku žalobce využíval k pracovnímu uplatnění, nikdo nezpochybňuje.

Žalovaný je přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně a navrhoval proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Z připojených správních spisů bylo zjištěno, že 21.10.2013 žalobce podal Žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku na Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Znojmo a požadoval příspěvek na zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku, kdy uvedené zařízení umožňuje vertikalizaci a následnou rehabilitaci osoby. Umožňuje přesuny na lůžko, WC, přisedání na jiné sedadlo apod. Usnadňuje a umožňuje způsob sebeobsluhy uživatele při kvadrupostižení. V daném případě srovnatelně např. se stropním zvedacím zařízením, ale s větší možností mobility a využitelnosti v různém prostředí, přičemž cena tohoto zařízení, jak uvedl, je 57.000,- Kč. Společně s žádostí na zvláštní pomůcku předložil úřadu práce žalobce cenový návrh, kde uvedeno, firmou , že cena zvedacího zařízení k vozíku PUMA 40 je 57.046,- Kč. Toto příslušenství není hrazeno ze zdravotního pojištění. Předložil také fotografie a popis vozíku PUMA 40

a příslušenství tohoto vozíku, které je hrazeno zdravotní pojišťovnou a dále pak technické údaje zvedacího zařízení vozíku PUMA 40. Žalobce pak založil do správního spisu, a to na žádost úřadu práce, vyjádření MUDr. L. D., neuroložky, ošetřující lékařky žalobce, která uvedla, že ji pacient (A. Š.) požádal o vyjádření ke zvedacímu zařízení k elektrickému vozíku PUMA 40. Uvedla, že doporučuje, aby byl jmenovanému poskytnut příspěvek na toto zvedací zařízení k elektrickému vozíku a uvedla, že u žalobce je využití zvedacího zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku při daném onemocnění možné považovat za srovnatelné s využitím stropního zvedacího zařízení. Toto zařízení umožňuje vertikalizaci pacienta, přesuny a přesedání, zlepšení sebeobsluhy, možnost rehabilitace a zlepšení mobility s možností využití i v jiném prostředí než v prostoru vymezeném montáží zabudovaného stropního zvedáku. Tato zpráva lékařky byla vydána 3.12.2013.

Dne 31.1.2014 vydal Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Znojmo pod č.j. MPSV-UP/3397/14/ZN rozhodnutí, kdy tento orgán rozhodl nepřiznat žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – stropní zvedací systém. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedeno, že podle § 9 odst. 12 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je seznam druhů a typů zvláštních pomůcek stanoven prováděcím právním předpisem. Jedná se o vyhlášku č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, v platném znění. Žalobcem požadovaná pomůcka, jak uvedl, a to zvedací zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku, není vyjmenovaná v této vyhlášce. Není ani srovnatelná s jinou uvedenou pomůckou. Nelze ji srovnat se stropním zvedacím systémem, neboť princip fungování této pomůcky je zcela odlišný.

Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil, podal proti němu odvolání se zdůvodněním, že není dostatečně objektivně a odborně posouzen § 9 odst. 5 písm. b/ a c/ zák. č. 329/2011 Sb. Není dostatečně objektivně a odborně posouzen § 9 odst. 14 zák. č. 329/2011 Sb. Uvedl, že nepovažuje posouzení srovnatelnosti požadované pomůcky za odborné a objektivní. Žádal o přehodnocení rozhodnutí, následně jeho zrušení a přiznání žalobci příspěvku na zvláštní pomůcku.

Dne 25.2.2014 Ministerstvo práce a sociálních věcí zrušilo rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Brně a věc vrátilo tomuto orgánu k novému rozhodnutí.

Úřad práce – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště ve Znojmě dne 7.4.2014 pod č.j. MPSV-UP/12675/14/ZN vydal nové rozhodnutí, kterým nepřiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce opětovně odvolání, odkazoval znovu na § 9 odst. 5 písm. b/ a c/ a § 9 odst. 14 zák. č. 329/2011 Sb. a dodal, že správní orgán nevzal v úvahu, že požadovaná pomůcka umožní žadateli sebeobsluhu, potřebuje jej k realizaci pracovního uplatnění, ke vzdělání, styku s okolím, rehabilitaci atd. Nevzal v úvahu, že žadatel může pomůcku využívat. Správní orgán posuzuje možnost srovnání či nesrovnání pomůcky

s jinou pomůckou pouze podle konstrukčního řešení a mechaniky použití, která ale nemá oporu v zákoně, domáhal se tedy zrušení uvedeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný pak dne 2.5.2014 pod č.j. MPSV-UM/4715/14/4S-JMK vydal rozhodnutí a rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítl a výše uvedené rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

V odůvodnění rozhodnutí pak žalovaný uvedl, že cena požadované pomůcky – zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 činí podle cenového návrhu od firma částku 57.046,- Kč a je možností volby uživatele z nabízeného příslušenství k elektrickému vozíku PUMA 40. Zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění ve výši 134.620,- Kč a v této ceně nabízí pro uživatele veškeré pokročilé funkce. V souladu s ust. § 9 odst. 10 Zákona OZP nemůže být příspěvek na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 poskytnut, neboť **příspěvek se poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení**, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Podle ust. § 9 odst. 8 a 9 Zákona OZP příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je součástí nebo vybavením zvláštní pomůcky, která je zdravotnickým prostředkem plně nebo částečně hrazena z veřejného zdravotního pojištění a nebo je osobě zapůjčena příslušnou zdravotní pojišťovnou. Odvolací orgán dospěl k závěru, že zvláštní pomůcka – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku není uvedena v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek ve Vyhlášce a není ani možné její srovnání z hlediska jejího využití se stropním zvedacím systémem, který řeší samostatný přesun osoby se zdravotním postižením, je individuálně zhotovený podle konkrétních dispozic nemovitosti a je s nemovitostí pevně konstrukčně připojen ke stropu či ke stěnám, ze zvedací kazety a osobních závěsů. Jde tedy o dvě zcela odlišné pomůcky, z tohoto důvodu lze zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku považovat za nadstandardní vybavení elektrického vozíku PUMA 40 a tudíž nesplňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti výše uvedeného vozíku.

Po podání žaloby Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 11.11.2015. U tohoto jednání žalobce k žalobě dodal, že dle jeho názoru žalovaný pouze konstrukčně srovnával stropní zvedací zařízení se zařízením, které je umístěno do elektrického vozíku PUMA 40 a které žalobce současně s vozíkem užívá. Vůbec nesrovnával toto z hlediska funkčního využití obou zařízení. Dle názoru žalobce funkční využití obou zařízení je srovnatelné, ovšem stropní zvedací zařízení je pevně zabudováno v nemovitosti, kdežto zařízení, které žalobce požaduje, je mobilní. On sám stropní zvedací zařízení nemá. Vzhledem ke stavu jeho zdravotního postižení v současné době, mu mnohem více vyhovuje zařízení, které je umístěno v elektrickém vozíku. Je to dáno tím, že je zaměstnán, není tedy nucen pobývat pouze v bytě, takže zvedací zařízení, jako součástí elektrického vozíku PUMA, je pro žalobce mnohem lépe využitelné. Umožňuje mu jednak sebeobsahu, možnost rehabilitace, kdy během dne mu toto zařízení umožní několikrát denně se dostat do vzpřímené polohy, což

je pro tělo potřebné, umožňuje mu dostat se do různých výšek dle potřeby a umožňuje mu také přesuny do boku. Navíc toto zařízení je z hlediska ekonomického podstatně levnější, než umístění stropního zvedacího zařízení, které dle názoru žalobce, resp. zjištění, které získal, by stálo minimálně 200.000,- až 300.000,- Kč. Rozhodně vybavení elektrického vozíku, které používá, není nadstandardní vybavení tohoto vozíku a zvedací zařízení nemusí být ani zabudováno do tohoto typu vozíku PUMA 40 jako jeho příslušenství, ale jak si zjišťoval u výrobce, mohlo by být zabudováno i do jiného vozíku. Za nadstandardní vybavení vozíku PUMA 40 by on sám považoval např. lepší baterie, elektrické polohování podnožek, elektrické polohování opěradla. Dále pak poukázal na normativní instrukci Ministerstva práce a sociálních věcí č.19/2013, která se týká postupu při vykonávání sociálního šetření v rámci řízení o dávkách nepojistných sociálních systémů dle zák. č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zák. č. 111/2006 Sb., o pomoci hmotné nouze. Z této instrukce vyplývá, že není sice stanoveno, že by v takových případech muselo být nezbytně nutné provádět sociální šetření, ovšem je toto navrhováno jako vhodné. Žalobce se domnívá, že právě v jeho případě mělo být provedeno sociální šetření a teprve na základě provedeného takového šetření, při kterém by se zjistila nutnost nebo oprávněnost využití zvedacího systému k elektrickému vozíku, mělo být vydáno rozhodnutí. Trval na tom, že se nemůže srovnávat konstrukční řešení obou typů zvedacích zařízení, která jsou zcela rozdílná, ale že je nutné srovnávat možnost jejich funkčního využití u jednotlivých žadatelů s ohledem na jejich zdravotní stav a s ohledem na to, zda se pohybují pouze po bytě a nebo v rámci pracovní činnosti nebo i jiných aktivit i mimo byt a zejména s ohledem na zdravotní stav funkční využití obou zařízení srovnat. Žalobce, který v jednací síni se pohyboval na vozíku PUMA 40, také předvedl soudkyni i zástupkyni žalovaného funkce tohoto zvedacího zařízení.

U soudního jednání zástupkyně žalovaného uvedla, že pokud jde o stropní zvedací zařízení, je toto skutečně zabudováno napevno pouze v bytě, takže zdravotně postiženému nepomáhá, pokud se pohybuje mimo byt. Jeho základní cena má být asi 135.000,- Kč, ovšem k tomu je potřeba přičíst ještě další položky, představující dovybavení tohoto zařízení. Konečně rozhodnutí ve věci pak ponechávala na úvaze soudu.

Podle § 9 odst. 1 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení nebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Podle § 9 odst. 5 písm. b/ uvedeného zákona, podmínkou pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dále je, že zvláštní pomůcka umožní osobě sebeobsahu nebo ji potřebuje k realizaci pracovního uplatnění, k přípravě na budoucí povolání, k získávání informací, vzdělávání a nebo ke styku s okolím; přitom se přihlíží i k dalším pomůckám, zdravotnickým prostředkům, úpravám a předmětům, které osoba využívá.

Podle 9 odst. 5 písm. c/ uvedeného zákona podmínkou pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dále je, že osoba může zvláštní pomůcku využívat nebo může zvláštní pomůcku využívat ve svém sociálním prostředí.

Podle § 9 odst. 8 uvedeného zákona příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění a nebo je osobě zapůjčen příslušnou zdravotní pojišťovnou. Tento příspěvek nelze rovněž poskytnout na pořízení zvláštní pomůcky, která není osobě hrazena z veřejného zdravotního pojištění nebo zapůjčena zdravotní pojišťovnou z důvodu nedostatečné zdravotní indikace.

Podle § 9 odst. 10 zákona příspěvek se poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, která osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti.

Podle § 9 odst. 13 seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejíž zařízení se poskytuje příspěvek stanoví prováděcí právní předpis.

Při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která je uvedena v seznamu podle odst. 13, se posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu podle odst. 13.

V Příloze 1 zák. č. 388/2011 Sb., o provedení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením je v oddíle I/3e uvedeno, že zvláštní pomůcky určené osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí je stropní zvedací systém, včetně instalace.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná.

Krajský soud v Brně po provedeném dokazování správním spisem a názorným předvedením zvedacího zařízení jako příslušenství k vozíku PUMA 40, dospěl k závěru, že žalovaný rozhodnutí vydal, aniž by byl náležitě zjištěn skutkový stav věci, jak má na mysli ust. § 3 správního řádu. Žalobce žádal o příspěvek na zvedací zařízení k vozíku PUMA 40, jehož cena dle výrobce je 57.046,- Kč.

Krajský soud dospěl k závěru ve shodě se stanoviskem žalobce, že jak úřad práce, tak žalovaný v daném případě srovnávaly stropní zvedací systém, který je pevně zabudován v nemovitosti se zvedacím zařízením k vozíku PUMA 40 pouze z hlediska konstrukčního, přičemž je skutečně zcela zřejmé, že z hlediska konstrukčního jsou obě tato zařízení zcela

rozdílná, když stropní zvedací zařízení je napevno umístěno v nemovitosti, kde zdravotně postižený žije, kdežto zvedací zařízení k vozíku PUMA 40, tak jak ostatně předvedl v jednací síni samotný žalobce, je zařízením mobilním, které umožňuje zdravotně postiženému toto zařízení využívat jednak v bytě, kde bydlí, ale protože je zabudováno do elektrického vozíku, na němž se zdravotně postižený pohybuje, umožňuje mu toto zařízení využívat i jinak než v bytě, kde bydlí, tedy např. v zaměstnání, což je i případ žalobce, který je člověkem výdělečně činným, je zaměstnaný jako administrativní pracovník na úřadu práce, lze ho využívat k rehabilitaci, napomáhá k sebeobsluze atd.

Soud tedy dospěl k závěru, že rozhodně nelze stropní zvedací systém a zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 srovnávat z hlediska konstrukčního, což nevyplývá ani z žádného právního předpis, ale že je nutné tato zařízení srovnávat z hlediska funkčního využití, což se zatím nestalo.

Soud tedy zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2014 a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

V dané věci bude nutno nejprve provést podrobné sociální šetření, z něhož vyjde najevo, zda z hlediska funkčního je zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 srovnatelné se stropním zvedacím systémem a pokud ano, které z těchto zařízení lépe žalobce využije k realizaci zejména svého pracovního uplatnění, sebeobsluhy, rehabilitace atd., když z toho, co bylo předvedeno žalobcem v jednací síni a řečeno jím u soudního jednání, by tuto podmínku lépe mělo splňovat zvedací zařízení k elektrickému vozíku PUMA 40, který samotný je hrazen ze zdravotního pojištění, nikoliv však již zvedací zařízení, které žádné znaky nadstandardního zařízení nevykazuje. Navíc, když z toho, co bylo sděleno u soudního jednání a co vyplývá ze sdělení samotného výrobce uvedeného zvedacího zařízení k vozíku PUMA 40, je zřejmé, že cenově podstatně levnější je toto zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 oproti stropnímu zvedacímu systému, když stropní zvedací systém žalobce nemá. Soud tedy má zato, že i otázka cenová v případě těchto zařízení by měla hrát podstatnou roli, nicméně nejpodstatnější roli musí hrát to, které zařízení je z hlediska funkčního využití pro žalobce lepší.

Srovnávat se tedy v daném případě musí funkční využitelnost, nikoliv rozdílná konstrukce obou zařízení. Dle názoru soudu je pak nutné přihlížet také k lékařské zprávě z 3.12.2013 od ošetřující neuroložky žalobce MUDr. L. D.

Pokud jde o náklady řízení, úspěšný žalobce náklady řízení nežádal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. listopadu 2015

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková